

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 9C/198/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115222371
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Hadrbulcová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2018:1115222371.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou JUDr. Vierou Hadrbulcovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: W. F. I. , narodený XX.XX.XXXX, naposledy bytom X. X, XXX XX Bratislava o zaplatenie 56,78 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 56,78 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % p.a. zo sumy 56,78 eur od 15.08.2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku uplatneného nároku súd žalobu zamietá.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%, stým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 21.08.2015 sa žalobca domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 56,78 eur s príslušenstvom, zároveň si uplatnil trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 19.03.2012 v súlade s § 269 ods.2, § 708 a nasl., § 716 a nasl. Zák. č. 513/1991 Zb.- Obchodného zákonníka a Všeobecnými obchodnými podmienkami banky (VOP) zmluvu č. 9443673002 na základe ktorej žalobca pre žalovaného zriadil a viedol účet XXXXXXXXXXXX. Vzhľadom na porušenie zmluvy zo strany žalovaného tým, že žalovaný sa na predmetnom účte dostal do nepovoleného debetu vo výške žalovanej istiny, žalobca zaslal žalovanému výzvu na úhradu debetného zostatku. Nakoľko žalovaný ani na túto výzvu dlžnú sumu neuhradil, žalobca zatvoril príslušný účet žalovaného, o čom žalovaného informoval poslednými výpisom z účtu. Účet je možné zatvoriť len pokiaľ je na ňom nulový zostatok, preto žalobca pred zatvorením účtu vykonal dňa 15.08.2012 internú účtovnú transakciu (prevod), kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet. Táto transakcia má spravidla popis „Bezhotovostný prevod Vyrovnanie zostatku zatvorenia účtu“ alebo „Prevedenie dlhu klienta“, pričom ide o internú transakciu banky, nie o úhradu zo strany žalovaného. V súlade s VOP v spojení s výveskou úrokových sadzieb je istina pohľadávky (nepovolené prečerpanie účtu) úročená úrokom vo výške 28 % p.a. Nakoľko pohľadávka žalobcu nebola ku dňu podania žaloby uhradená v plnej výške s poukazom na uvedený skutkový a právny stav veci a na pripojené dôkazné prostriedky žalobca navrhol, aby sú zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 56,78 eur s príslušenstvom.

2. Žalobca ani žalovaný sa na nariadené pojednávanie neustanovili napriek riadnemu predvolaniu, pojednávanie nežiadali odročiť, súd preto podľa § 180 CSP vo veci rozhodol v ich neprítomnosti.

3. Súd vo veci rozhodol na základe listinných dôkazov predložených žalobcom : zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 19.03.2012, všeobecné obchodné podmienky Prima banky Slovensko a.s., výzva na vypořádanie nepovoleného debetného zostatku zo dňa 19.09.2014, výpisy z účtu žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Žalobca a žalovaný uzavreli dňa 19.03.2012 zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej žalobca zriadil pre žalovaného osobný účet číslo 9443673002. Vzhľadom na porušenie zmluvy zo strany žalovaného tým, že žalovaný sa na predmetnom účte dostal do nepovoleného debetu vo výške žalovanej istiny, žalobca zaslal žalovanému výzvu na úhradu debetného zostatku. Nakoľko žalovaný ani na túto výzvu dlžnú sumu neuhradil, žalobca zatvoril príslušný účet žalovaného, o čom žalovaného informoval poslednými výpisom z účtu. Účet je možné zatvoriť len pokiaľ je na ňom nulový zostatok, preto žalobca pred zatvorením účtu vykonal dňa 15.08.2012 internú účtovnú transakciu (prevod), kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet. Táto transakcia má spravidla popis „Bezhotovostný prevod Vyrovnanie zostatku zatvorenia účtu“ alebo „Prevedenie dlhu klienta“, pričom ide o internú transakciu banky, nie o úhradu zo strany žalovaného. Žalobca vyzval žalovaného na vysporiadanie nepovoleného debetného zostatku listom zo dňa 19.09.2014. Zároveň mu oznámil, že aktuálna suma nepovoleného debetného zostatku je úročená sankčnou úrokovou sadzbou v zmysle platného sadzobníka poplatkov.

5. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

6. Podľa zákona § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

7. Podľa § 4 ods. 1/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

8. Podľa § 52 ods. 1/ Zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

9. Podľa § 52 ods. 2/ OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

10. Podľa § 52 ods. 3/ OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 52 ods. 4/ OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 559 ods. 1/ OZ, splnením dlh zanikne.

13. Podľa § 559 ods. 2/ OZ, dlh musí byť splnený riadne a včas.

14. Podľa § 517 ods. 2/ OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

15. Súd je toho názoru, že zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 19.03.2012, na základe ktorej žalobca zriadil pre žalovaného osobný účet číslo 9443673002 je zmluvou spotrebiteľskou, nakoľko bola uzavretá medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovaným ako spotrebiteľom, preto súd na právny vzťah medzi stranami aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy (§ 52 OZ a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch). Súd má za to, že v konaní boli skutkové tvrdenia uvedené žalobcom v žalobe nesporné, nakoľko žiadnu skutočnosť v priebehu konania žalovaný nenamietal, k žalobe sa nevyjadril a skutkové tvrdenia nepoprel. Súd nemal za preukázané, že by žalovaný dlžnú sumu uhradil. Vzhľadom na porušenie zmluvy zo strany žalovaného tým, že žalovaný sa na predmetnom účte dostal do nepovoleného debetu vo výške žalovanej istiny, žalobca zaslal žalovanému výzvu na úhradu debetného zostatku. Nakoľko žalovaný ani na túto výzvu dlžnú sumu neuhradil, žalobca zatvoril príslušný účet žalovaného, o čom žalovaného informoval listom zo dňa 19.09.2014. Vzhľadom na uvedené súd zaviazal žalovaného na úhradu žalovanej istiny v sume 56,78 eur.

16. Žalobca si voči žalovanému uplatnil zaplatenie debetného úroku vo výške 28% ročne v zmysle bodu 3.12 VOP. V tejto súvislosti súd v celom rozsahu odkazuje na rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 9C/113/2015 zo dňa 15.10.2015 a rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 21Co/10/2016 zo dňa 24.11.2016, ktorými bola zmluvná podmienka s totožným obsahom určená za neprijateľnú.

17. Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne zistené, že samotná zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 19.03.2012, na základe ktorej si žalobca uplatnil svoje právo

žalobou, neupravuje konkrétne, aké odplaty či sankcie a za akých podmienok je spotrebiteľ povinný platiť pri nepovolenom prečerpaní účtu. Zmluva len odkazuje na Sadzobník poplatkov a VOP. Úrokové sadzby produktov, Sadzobník a ani VOP neboli individuálne dojednané medzi stranami sporu. Poplatkové zaťaženie spotrebiteľa bez poskytnutého protiplnenia banky je potrebné za daného stavu vyhodnotiť ako neprijateľné (§ 53 Občianskeho zákonníka).

18. Žalobca ohľadom nároku na zaplatenie v súdnom konaní uplatnenej pohľadávky odkazuje na VOP a Sadzobník poplatkov. Ide o podmienky, ktoré vypracovala a presadzuje Prima banka Slovensko, a.s. Keďže ide o tzv. firemné podmienky, v prípade uzatvárania zmlúv so spotrebiteľom, tieto musia byť ním individuálne dojednané, čo predpokladá aj ustanovenie § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Teda ide o také podmienky, s ktorými sa mal možnosť spotrebiteľ oboznámiť pred podpisom zmluvy a mohol ovplyvniť ich obsah.

19. V zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ (v danom prípade žalobca) nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. VOP, Sadzobník poplatkov, na ktoré zmluva odkazuje, nemožno považovať za individuálne dojednané, čo spôsobuje ich neprijateľnosť a v konečnom dôsledku neplatnosť (§ 53ods. 5 Občianskeho zákonníka).

20. Individuálnosť ich dojednaní nie je daná ani tým, že na VOP, prípadne na Sadzobník poplatkov zmluva odkazuje. Nakoniec, neindividuálnosť dojednaní VOP vyplýva aj z toho, že neboli nikým podpísané ani datované. Žalovaný - spotrebiteľ obsah predmetných dokumentov nijako ovplyvniť nemohol.

21. V oblasti ochrany spotrebiteľa je potrebné mať na zreteli zásadu poctivosti, a to vo forme tzv. princípu dôvery v oblasti ochrany spotrebiteľa.

22. Ústavný súd Českej republiky v nálezoch II.ÚS 3/06 zo 06.11.2007 a I.ÚS 3512/11 z 11.11.2013 uviedol, že uplatňovanie princípu dôvery v úkony ďalších osôb v sociálnom styku je základným predpokladom pre fungovanie komplexnej spoločnosti. Dôveru je potrebné pokladať za elementárnu kategóriu sociálneho života. V praxi sa zásada poctivosti prejavuje okrem iného v tom, že text spotrebiteľskej zmluvy, osobitne vtedy, keď sa jedná o formulárovú zmluvu, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. Súd nepopiera, že spotrebiteľská zmluva môže pozostávať z viacerých dokumentov, zmluvné ustanovenia však musia byť dojednané individuálne, pričom zmluva musí byť pre spotrebiteľa transparentná. Možnosť uzavretia spotrebiteľskej zmluvy tvorenej viacerými dokumentmi súd nespochybňuje.

23. V úrokových sadzbách produktov účinných od 01.03.2015 predložených žalobcom je uvedená výška úrokovej sadzby pri nepovolenom prečerpaní účtu 28 %. Z bodu 3.12 Všeobecných obchodných podmienok účinných od 01.03.2015 predložených žalobcom vyplýva, že po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ maže banka znížiť alebo zvýšiť. Ročný úrok dosahujúci úroveň 28 % podstatne prevyšuje úroky obvykle požadované na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch (podľa NBS pri spotrebiteľských úveroch a ostatných úveroch nad 5 rokov 10,18 %), čo je v priamom rozpore so zákonom, ako i dobrými mravmi. Vychádzajúc z ustálenej praxe súdov je preto potrebné považovať dohodu o výške ročného úroku v miere 28 % za dohodu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi a ktorá je ustanovením, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Uvedené potvrdili súdy pri svojej rozhodovacej činnosti (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28. 09. 2011, sp. zn. 3Co/3/2011, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 13. 08. 2014, sp. zn. 10Co/325/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 09. 11. 2010, sp. zn. 17Co/313/2010).

24. Zároveň je potrebné uviesť, že úrok vo výške 28 % ročne v danom prípade predstavuje sankciu za porušenie povinnosti spotrebiteľa. Dojednanie o takomto neúmerne vysokom plnení nepochybne spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa, čo spôsobuje jeho neprijateľnosť, neplatnosť v zmysle § 53 ods. 1 v spojení s §53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Nakoľko je dojednanie o výške úroku v celom rozsahu neprijateľné, nemožno ho ďalej ani moderovať.

25. V tomto smere súd poukazuje tiež na rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 15. 10.2015, č. k. 9C/113/2015-51 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 24. 11. 2016, č. k. 21Co/10/2016-72, v ktorom súd určil, že obdobná zmluvná podmienka uvedená v bode 3.12 všeobecných obchodných podmienok žalobcu je pre svoju neprijateľnosť (pri zúčtovaní poplatkov môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby, úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu) neplatná.

26. V zmysle § 53a ods. 1 OZ bol žalobca povinný zdržať sa použitia podmienky uvedenej v bode 3.12. Všeobecných obchodných podmienok. Napriek tomu žalobca v priamom rozpore so zákonom na základe tejto podmienky nielenže účtoval žalovanému úroky, ale takto nezákonne zaúčtované úroky si uplatňuje v súdnom konaní. Uvedené konanie žalobcu nemožno nazvať inak ako hrubo odporujúce dobrým mravom, ktorému nemožno priznať právnu ochranu. Preto súd nepriznal žalobcovi úroky, ktoré žalovanému účtoval na základe bodu 3.12 Všeobecných obchodných podmienok.

27. Podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. je výška úrokov z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. K 15.08.2012 výška úrokov z omeškania predstavuje k tomuto dňu 8,75% p.a.

28. Z debetného zostatku priznal súd žalobcovi úrok z omeškania (nakoľko si uplatnil úrok z omeškania) vo výške 8,75 %, a nie 28 % ako požadoval, nakoľko záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, V takom prípade možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva. Preto v prevyšujúcej časti príslušenstva súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Vzhľadom na to, že v konaní mal žalobca plný úspech vo veci, súd s poukazom na cit. ust. §-u 255 ods.1 CSP, priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.